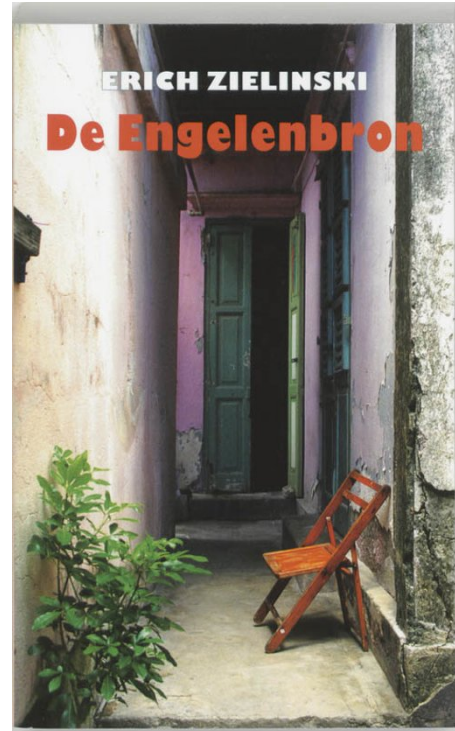

LITERAIR FRAGMENT

De Engelenbron van Erich Zielinski (1942-2012)

Erich Zielinski was een Nederlands-Antilliaans advocaat, schrijver en dichter. Hij werd op Bonaire geboren, als zoon van een Duitse vader en een Curaçaose moeder. Hij groeide op in het oude stadsdeel Otrabanda op Curaçao. Na een opleiding in Nederland keerde Zielinski terug naar de Nederlandse Antillen waar hij ging werken als onderwijzer. Op Curaçao voltooide hij zijn rechtenstudie en vestigde hij zich als advocaat.

Zielinski maakte in 2004 zijn debuut met de roman 'De Engelenbron', die zich grotendeels afspeelt in Otrabanda, waar het leven beheerst wordt door drugs en de strijd om te overleven. De hoofdpersoon is de oud-politieman Monchín die de alledaagse werkelijkheid probeert te ontvluchten door zich te verplaatsen in zijn verbeelding, wanneer hij op zijn Harley Davidson zit die met keilbouten verankerd is boven een oude waterput. Het boek werd genomineerd voor de Gouden Strop, en ontving in 2007 op Curaçao de Cola Debrotprijs.

Opdracht: lees het fragment uit hoofdstuk 12 (Linda Rosa) op de volgende bladzijden. Beantwoord daarna de vragen die volgen op de tekst.

Erich Zielinski: De Engelenbron (fragment)

Hoofdstuk 12: Linda Rosa

De jaloezieën van het raam dat op de patio uitkeek, waren nog gesloten. Het licht uit het kleine aquarium op de vensterbank verspreidde een groene schemer in de slaapkamer, waarin de eenzame goudvis bewegingloos hing; gevangen in de glazen kom.

Linda Rosa zette de radio aan en speelde met de knop, totdat de vrolijke muziek van een Venezolaans radiostation haar somberheid verdreef. Vanaf de rand van het bed waarop zij zat, bekeek zij zichzelf in de ronde spiegel van het dressoir en knoopte met langzame gebaren het blondbruine haar los dat achter op haar hoofd bijeen was gebonden.

Misschien zou ze in Nederland blijven. Petchie met zijn problemen kon naar zijn moeder lopen.

Ze hield haar hoofd scheef naar een kant en haalde de borstel door het haar, dat nu haar gezicht deels bedekte. Over haar moeder hoefde ze zich geen zorgen te maken, die kon wel op zichzelf passen.

Petchie had haar geld geleend, veel geld om het gebouw te kopen waar zij met haar moeder woonde. Zij zou in dit huis samen met Petchie een nachtclub met gokgelegenheid opzetten. Het idee was goed. Ze zouden zo veel meer geld verdienen en Aura zou een rustig leven kunnen leiden. Misschien zouden zij in Miami kunnen wonen. Zij zou daar een villa kopen voor haar moeder. Ze had op de televisie gezien hoe mooi Miami was. De huizen hadden een zwembad en er waren mooie wegen. Ze zou ook met haar moeder een cruise maken. Zij zouden helemaal in het wit gekleed, met een strooien hoed op, met witte handschoenen en een zonnebril, Santo Domingo bezoeken en geld geven aan de kinderen die bedelden. Zij zou in het Engels de weg vragen. In Miami is het makkelijk Engels te leren.

Curaçao was ook niet slecht. Het was hier meer geordend dan in Santo Domingo en je zag hier niet die armoede om je heen. Zij vond ook dat je hier als vrouw toch beter behandeld werd dan in háár land.

Maar het eiland was klein. Er was niet veel te doen. Zij zou toch liever naar Miami gaan. Later als zij veel geld had. Zij zou de beste advocaat in de arm nemen. Een bataljon Amerikaanse advocaten om haar dochter op te eisen. Zij hadden haar van haar kind beroofd. Zij hadden geld en lieten haar machteloos achter. De dag zou komen dat zij haar dochter zou opeisen. Zij zou hen aankijken en laten zien dat zij méér geld had.

Zij zou zich vandaag in het wit kleden om te reizen. Helemaal in het wit met zwart ondergoed. Een zwarte tanga die zich onder haar jurk aftekende. Zij zou haar lippen felrood maken, glanzend rood. Iedereen zou

naar haar kijken en zij zou met zestig bolita's in haar lichaam langs de immigratiedienst en de douane lopen.

'Maak je niet bezorgd,' had Petchie gezegd, 'ik heb met de douane alles geregeld. De man die daar staat, kent jou en weet dat je helemaal in het wit gekleed komt.'

Zij kreeg haar vliegticket betaald en nog eens tweeduizend euro die zij mocht opmaken. Zij hoefde maar vier trips te maken had Petchie gezegd: de rest van haar schuld zou uit de opbrengst van de nachtclub worden betaald.

Petchie was verliefd op haar en betaalde goed wanneer zij samen naar bed geweest waren. Maar zij zou met Petchie nooit willen trouwen. Zij zou met een Amerikaan trouwen. Zij zou eerst een advertentie in de kranten zetten om haar vader te vinden. Haar vader heette Vance en het oorlogsschip waarop hij voer, heette de Saratoga. Dat had haar moeder haar verteld.

Er waren televisieprogramma's waarin je je verhaal kon vertellen om je ouders te vinden. Misschien zou haar vader opbellen als hij haar zag en haar uitnodigen om hem te bezoeken. Zij leek op haar vader had Aura gezegd.

Petchie had haar de afgelopen nacht een drankje laten slikken en pillen gegeven om haar maagzuur af te remmen. Zo konden de bolita's in haar lichaam het zeker twee dagen uithouden als het moest. Zij zou worden opgehaald op de luchthaven van Amsterdam en mocht er niemand zijn, dan moest zij naar het Hilton Airport Hotel met de hotelbus. Ze hadden voor de zekerheid daar een kamer voor haar gereserveerd. Voor de zekerheid.

Zij stond op en bekeek zichzelf van top tot teen in de spiegel. Niet te geloven dat in zo'n lichaam zestig bolletjes gaan. Als er eentje knapt, ben je er geweest. Maar daar moest je maar niet aan denken. Er gingen dagelijks duizenden bolita's door de lucht naar Amsterdam, uit alle delen van de wereld. Zij hadden haar op een video zelfs laten zien hoe een man, Petchie had gezegd een Nigeriaan, met een glimlach op zijn gezicht het ene bolletje na het andere slikte; tachtig in totaal. Dat was wel heel bijzonder.

Zij kon nog een half uur op bed liggen. Je moet veel relaxen, had Petchie gezegd. Zij legde haar hoofd op het hoofdkussen en sloot haar ogen. Zij zag de nachtclub voor haar ogen. Ze zouden er roze neonletters op zetten: 'De Engelenbron'. Want zo heette het gebouw, had Petchie gezegd. En ze zouden er met blauw neonlicht wat wolkjes omheen doen... Petchie had de naam voor haar op een velletje papier geschreven en er een wolk omheen getekend.

De Engelenbron.

OPDRACHT

Bespreek de onderstaande vragen in groepjes. Ondersteun je antwoord met verwijzingen naar zinnen uit de tekst. Wees zo volledig mogelijk.

1. Wie is Linda Rosa?

- Kun je de naam Linda Rosa vanuit het Spaans naar het Nederlands vertalen?
- Zou het de echte naam van deze vrouw zijn? Waarom wel/niet?
- Wat zegt deze naam over de hoofdpersoon van dit hoofdstuk?
- Waar woont Linda Rosa op dit moment en met wie? Wees volledig in je antwoord.
- Waar komt Linda Rosa (waarschijnlijk) vandaan?
- Wat vindt Linda Rosa van haar huidige woonplaats?
- Waar zou zij willen wonen en waarom?
- Wat moet Linda doen om haar dromen te laten uitkomen?
- Hoe verdiende Linda Rosa tot op dit moment haar geld?

2. Wie is Petchie?

- Is Petchie een sympathiek figuur? Waarom wel/niet?

3. Linda Rosa staat symbool voor veel (vaak illegale) Spaanstalige vrouwen op de Cariben. Beredeneer deze stelling. Gebruik je kennis van de sociale situatie op de eilanden.

4. Beschrijf hoe de goudvis in zijn kom een symbool is voor Linda Rosa.

5. Hoe denk je dat het verhaal afloopt? Gebruik de titel van het boek in je verklaring.

6. wat heb je door deze tekst geleerd over de situatie van vrouwen op de Caribische eilanden?

ANTWOORDEN

1.

- Mooie Roos. Linda is een mooie vrouw.
- Het zal niet haar echte naam zijn: het is alsof alleen haar uiterlijk ertoe doet.
- De naam klinkt ook een beetje 'hoerig'. Ze slaapt voor geld, dus dat klopt ook wel.
- Op Curaçao, samen met haar moeder. In een huis dat De Engelenbron heet.
- Van Santo Domingo. Ze draagt een Spaanse naam.
- Ze vergelijkt Curaçao met Santo Domingo. Ze wil terug naar Santo Domingo om te laten zien dat ze rijk geworden is. Curaçao is minder arm, meer geordend. Vrouwen worden op Curaçao beter behandeld.
- Ze noemt Nederland of Amerika maar ook Curaçao. Eigenlijk weet ze het niet: haar fantasie slaat op hol.
- Ze heeft geld nodig. Om aan dat geld te komen moet zij drugs (bolita's) vervoeren.
- Ze is waarschijnlijk een prostituee. Petchie betaalt haar om met haar te slapen.

2. Petchie is niet echt sympathiek.

Hij betaalt Linda Rosa voor seks. Hij leent haar weliswaar geld om een huis te kopen, maar in ruil gebruikt hij haar als drugskoerierster. Hij laat Linda dus welbewust risico lopen.

3. Curaçao is een relatief rijk eiland. Veel vrouwen van Spaanssprekende (ei)landen komen naar de Cariben om rijk te worden. Deze vrouwen hebben nauwelijks perspectief in eigen land door armoede en de lage status van de vrouw. Ze spreken geen Engels zodat ze niet naar Amerika kunnen, maar ze hebben ook geen Nederlands paspoort zoals de vrouwen die op de Cariben geboren zijn.

4. Deze vrouwen zijn gevangen. Iedereen kan dat zien. Iedereen kan gebruik van hen maken. Hun bestaan hangt af van het plezier dat anderen van hen beleven. Ze zijn machteloos.

5. De titel van het boek is gelijk aan de naam van het huis waar Linda Rosa op dit moment woont, De Engelenbron. Het is een 'hoerenkast'. De naam van het huis is nogal dubbelzinnig: enerzijds een bron van hemels genot voor mannen, anderzijds zijn deze vrouwen de engelen... Een engel is goed (in Linda Rosa's geval: naïef), maar ook dood.

Gezien de titel van het verhaal, zal het niet goed aflopen voor Linda Rosa: ze is (te) goed, naïef: ze denkt dat ze zichzelf en haar moeder helpt (en zelf Petchie gebruikt... ze denkt dat hij verliefd op haar is, maar wil niet met hem trouwen), maar ze heeft niet in de gaten dat ze zelf gebruikt wordt door Petchie.

Ze heeft haar plannen ook (nog) niet rond dus misschien twijfelt ze zelf ook aan de uitkomst. Wat ze doet is eigenlijk een wanhoopsdaad.

6. Deze evaluatie is persoonlijk. In elk geval: mannen hebben de macht, veel Spaanssprekende vrouwen zitten in een machteloze positie. Drugshandel is voor sommigen de enige kans op ontsnapping aan de armoede.